

אהא דתנן במשנתנו: כל מחיצה שאינה של שתי ושל ערב אינה מחיצה, דברי רבי יוסי ברבי יהודה.

והוינן בה: ומי אמר רבי יוסי ברבי יהודה הכי?!

והתניא: אחד יחיד ואחד שיירא להיתר מחיצה של חבלים שהיא של ערב בלבד.

ומה בין יחיד לשיירא?

יחיד נותנין לו להקיף במחיצת חבלים בית סאתיים ולא יותר.

שנים נותנין להם בית סאתים אחד, על אף שהם שנים.

אבל שלשה אנשים, נעשו שיירא ונותנין להן להקיף בית שש סאין, שהם בית סאתים לכל אחד.

דברי רבי יוסי ברבי יהודה.

וחכמים אומרים: אחד יחיד ואחד שיירא, נותנין להן להקיף במחיצות של חבלים כל צרכן.

ובלבד שלא יקיפו יותר מדאי, עד שיהא בית סאתים — מתוך ההיקף כולו — פנוי מבלי שנצרך להם אותו מקום להשתמש.

הרי חזינן דאף לרבי יוסי ברבי יהודה הותר להקיף במחיצת ערב — והוא הדין שתי — בלבד?!

ואהא הוא דמשני ואמר רב נחמן, ואיתימא רב ביבי בר אבבי: לא נצרכא — הא דאמר רבי יוסי ברבי יהודה במשנתנו שמחיצה שאינה של שתי ושל ערב אינה מחיצה —

אלא שלא ליתן להן להקיף במחיצה זו כל צרכן. שרק לענין זה אינה מחיצה.

אבל לבית סאתים ליחיד, ולבית סאתים לכל אחד בשיירא, שפיר הוי מחיצה.

דרש רב נחמן משום רבינו שמואל:

יחיד — שבא להקיף במחיצה שאינה של שתי ושל ערב — נותנין לו בית סאתים אחד.

שנים — נותנין להם בית סאתים אחד.

שלשה — נעשו שיירא, ונותנין להם בית שש סאין!

ואקשינן ליה לרב נחמן:

וכי שבקת רבנן דמתניתין וברייתא, ועבדת ברבי יוסי ברבי יהודה, דהכי סבירא ליה, וכדאיתא בברייתא?!

הדר, חזר בו רב נחמן, ואוקים רב נחמן אמורא עליה [העמיד מתורגמן כפי שהיו נוהגים בדרשות] ודרש:

דברים שאמרת לפניכם בדרשה קודמת — טעות הן בידי.

ברב, כך אמרו:

יחיד — נותנין לו בית סאתים.

שנים — נותנין להם בית סאתים.

שלשה — נעשו שיירא. ונותנין להן כל צרכן!

ותמהינן עלה נמי: הא סתרי רישא וסיפא! ז-א